

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

4. Dies Decembris. In his, quæ de Deo dicuntur; hæc maxima est scientias, ignorantiam fateri. S. Cxrillus Hierosolym. catech. 6.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

968 *Christiani Militis* Decemb.
quærit. Omnia utilitatem sumunt ex fine; si à fine
declinant, sunt prorsus inutilia. Si ut te calefacias,
malleum accipias; non solum ad hoc erit inutilis, sed
& tu ridiculus. Si sumas ignem ad lavigandam tabu-
lam res præ omnibus utilissima, jam non erit utilis
imò, non tantum inde nullum referes fructum, sed
damnum: comburet, & destruet, quod volebas per-
ficere. Omnium artium iustumenta, præter suum
finem, ad quem sunt facta; sunt vana, & supervaca-
nea: sic homo, qui non refert sua omnia ad gloriam
debitam soli Deo, est supervacaneus in mundo. A
granis, quæ seminasti, expectas copiosam messem
vite, quam plantasti, expectas uvas; ab arbore, quam
stercorasti, expectas fructus; cur inter tua, vis solus
non esse utilis tibi? Qui sperat Dei gloria, se, & suum
jactat, veneno se lactat.

4. DIES DECEMBRIS.

In his, quæ de Deo dicuntur; hæc maxima est scientia,
ignorantiam fateri. *S. Cyrillus Hierosolym. catech.*

Deus in- I. **S** In nostra de Deo ignorantia, cum
compre- illam fatemur, sit maxima de Deo
hensibilis, scientia; quid nos cæcutientes
& ideò per terram noctuæ, sub terrâ tabu-
amabilis. læ, volumus hebetem ingenioli nostri aciem con-
vertere ad fulgorem æternæ Majestatis; cujus intui-
tu perspicacissimæ illæ in cælis aquilæ perstringuntur,
ut clausis oculis obnubere vultu compellantur. Sed
inaccessam Dei amplitudinem nemo aptius exponit
quàm Auctor hodiernæ tessera: (a) *Magnus erat
Abraham, sed magnus respectu hominum; cum autem*
ad

(a) *S. Cyrillus supra.*

ad Deum respexit, tunc ait : (a) *Ego sum terra, & cinis; estne quidquam cinere levius, aut exilius? Accipe,* ait, cineris comparationem ad domum; & domus, ad civitatem; & civitatis, ad Provinciam; & Provincia, ad Imperium Romanorum; & Imperium Romanorum, ad universam terram; & omnes terminos rursus totius terra, ac circumdans illam, calum : Cuius tanta est comparatio ad calum, quantum est punctum circuli ad totam conferentiam; tanta est cæli, ad terram comparatio. Et primum calum hoc, quod apparet, minus esse intelligas, quam secundum; & secundum, quam tertium; & cum animo calos omnes perspicis, neque tamen cæli celebrare Deum, ut est, poterunt, etsi tonitrua habeant sonantissima. Si ergo, tanta calorum magnitudo, Deum pro dignitate laudare non potest; quomodo tandem cinis vilissimus, & minimus, dignas Deo laudes retribuere poterit?

II. Vult Deus, ut in eo requiescas, non ut eum comprehendas. Benè illis est, qui requiescunt in Deo salutari suo, & optimè se habent cum Optimo; & qui identidem clamant cum Davide: (b) *Quis dabit mihi pennas sicut columba; & volabo, & requiescam?* Non enim pedum motibus, sed cordis affectibus, non rotis, sed votis; non scalis, sed alis tenditur in illam requiem. Columba emissâ ex Arcâ Noë, cum non invenisset, ubi requiesceret pes ejus, reversa est ad eum in Arcam. Anima nostra, quæ per Creationem egressa est à Deo, nullam in diluvio aquarum multarum, quibus inundatur hic mundus, inveniens requiem, revertatur ad Deum suum, unde exiit. Ad hanc Augustinus suspirabat, cum hæc diceret: (c) *Quiescat in te, Deus meus, cor meum, cor enim meum,*

PPP 5

est

(a) S. Cyrillus supra. (b) Psal. 54. (c) Medit. c. 37.

est mare magnum, tumens fluctibus. Tu, qui imperasti
 ventis, & mari, & facta est tranquillitas magna: veni.
 & ingredere super fluctus cordis mei; ut tranquilla, &
 serena fiant omnia mea; quatenus te unicum bonum
 meum amplectar sine tumultuantium cogitationum ca-
 cã caligine. Et idem alibi: Inherere illi, qui fecit vos;
 state cum eo, & stabitis; Requiescite in eo, & quieti eri-
 tis. Quò itis in aspera? quò itis? Quò vobis adhuc, &
 adhuc ambulare vias difficiles, & laboriosas? Non est
 requies, ubi queritis eam? querite, quod queritis? sed
 ibi non est, ubi queritis; frustra enim extra Deum qua-
 ritur, quod in illo solo invenitur.

III. Ubinam suavius quiesces, quàm in eo, qui
 est amabilem omnium amabilissimum? Quidquid
 enim, extra eum amabile est; ab eo habet, quod amabi-
 le, & propter ipsum dignum est amari? hinc,
 sicuti est Centrum omnis Amoris: sic debet esse &
 omnium amantium. Amor, illius est indolis, ut totum
 impetu in id feratur, quo expleatur: tale autem nihil
 est, nisi solum id, cui nihil deest, quod extra Deum
 nusquam est. Amans vinum, non satiaberis, qui
 naulta ei desunt; quia non pascit esurientem; non lo-
 cupletat pauperem; non sanat infirmum; non operit
 nudum. Idem in aliis quibuscunque extra Deum
 reperies: singula multis scatent defectibus, ut in-
 digna sint hominum affectibus. In Deo cum nihil
 deest, sufficit omnibus, & singulis, ut satientur: quia
 summè perfectum esse, est sibi, & omnibus summè
 bonum esse, quale quod est, summè amabile est:
 quod solus Deus est; qui quidem adeò bonus, ut
 solus esse non possit sine personarum consortio,
 nec solus esse velit sine societate creaturarum.

Decemb.

Tessera.

971

Cum igitur Deus tecum esse velit, quia amat te: debes, ut ejus respondeas amori, malle potius totam aeternitate carere omnibus bonis extra Deum; quam vel uno momento carere amore ejus, sive ad punctum temporis non amare eum: quia omne tuum bonum est amare eum, & amari ab eo. Modus poro amandi eum, sit sine modo. Parum proderit amasse, nisi pergas amare usque ad finem. Respondeat principio finis: ama semper, quem coepisti amare a principio; quia, ut monet Poeta:

Principium lauda, quod consequitur bona cauda.

3. DIES DECEMB.

Cui esse, est semper, Deus est. *Ambrosius lib. 3. de fide cap. 7.*

Deus a I.
mandus,
quia est
noster
Deus.

Q

Uisquis timet semper esse miser, & ambit semper esse foelix; illum, dum vivit, semper amet, cui esse, est semper.

De cujus continuo esse, eruditè D. Hilarius: (a) *Pater infinitus est; quia non ipse in aliquo, sed intra eum omnia; semper extra locum, quia non continetur in loco; semper ante aevum, quia tempus ab eo est. Curresensu, si quid ei putas ultimum esse; quia cum semper intendas, semper est, quò intendas. Iterum revolve tempora, esse semper invenies; ut cum calculi numerus in sermone defecerit, Deo tamen semper esse non deficiet. Quis non amet eum, quem ubique, quia est in omni loco; & semper, quia est omni tempore, invenies amatum; imò & amantem, ne dicam*

infini-

(a) *L. 2. de Trinit.*